

Budapest, 1894. szeptember 17. – Budapest, 1970. december 14.

Hat elemiit végzett. Hétéves korában elveszítette anyját, árvaházban nevelkedett. Később a nagybátyja magához vette, és a Dad községhez tartozó uradalmi pusztán liba-, majd disznópásztornak állította. Tizenhat és húszéves kora között parasztgazdáknál cseléd, majd kocsis a kecskédi parókián. 1914–1918-ban katonáskodott, harminchat hónapot töltött a fronton őrzetőként, megkapta az ezüst vitézségi érem II. fokozatát. 1919-ben a Vörös Hadseregben harcolt, a 12. komáromi gyalogezred egyik századának parancsnoka. A Tanácsköztársaság bukása után rövid ideig a BSZKRT-nál, majd 1921-től a Medichémia Gyógyszervegyészeti Gyárban dolgozott. Ekkor lépett be a Magyarországi Vegyészeti Munkások Országos Szövetségébe és az MSZDP-be. 1924-től 1956-ig a vegyipari szakszervezet vezetőségi tagja, 1938-tól 1953-ig elnöke. 1925-től 1931-ig az MSZDP X. kerületi bizottságának vezetőségi tagja, 1934 és 1937 között titkára volt. 1943-ban elbocsátották a Medichémiából, 1943 végéig a Népszava Kiadóhivatalában, majd a Diachémia laboratóriumában dolgozott. 1944-ben a németek elhurcolták, megszökött és részt vett az ellenállási mozgalomban. 1945. június 24-étől az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselője, a Szociáldemokrata Párt illetve a Magyar Függetlenlégi Népfrent, majd a Hazafias Népfrent budapesti listáján 1948. április 26-ától 1962. november 5-ig országgyűlési képviselő. A Vegyipari Dolgozók Szakszervezetének függetlenített titkára, 1948-tól 1953-ig a SZOT elnöke, egyidejűleg a Népszava főszerkesztője. 1953 márciusától 1955 decemberéig a Vegyipari Minisztérium Kereskedelmi Igazgatóságának vezetője, ezután újra a SZOT-ban dolgozott, 1958-tól a számvizsgáló bizottság elnöke. 1945-ben tagja lett a Szociáldemokrata Párt fővárosi végrehajtó bizottságának, 1945 és 1948 között az SZDP X. kerületi szervezetének titkára, 1948. márciustól a szociáldemokrata pártvezetőség tagja. 1948. június 15. és 1956. október 30. között az MDP Központi Vezetőségének, 1948–1953-ban a politikai bizottságnak is tagja volt. 1945-től tagja a Szakszervezeti Tanácsnak. Részt vett a Szakszervezeti Világszövetség 1945. évi párizsi megalakulásán; a Főtanács, 1949-től az ellenőrző bizottsági tagja. 1945–1949-ben a fővárosi törvényhatósági bizottságban, 1950-ben a fővárosi képviselői bizottságban is helyet kapott. 1948-ban az Országos Nemzeti Bizottság, 1949-től 1954-ig a Magyar Függetlenségi Népfrent Országos Tanácsa, 1949-től 1961-ig az Elnöki Tanács tagja. 1961. január 1-jén nyugdíjazták, saját kérésére felmentették az Elnöki Tanácsban és a SZOT elnökségében viselt tiszte alól, valamint az MSZMP Régi Párttagok Ügyeivel Foglalkozó Bizottságban viselt tisztségéből is.